

NÅDENS EVANGELIUM

Kapitel 9

HISTORIA

Pelagius	2
Semi-Pelagianerna	3
Kyrkomötet i Orange	3
Arminius	6
TULIP	7

Denna bok är fri att användas och spridas på alla sätt utom i syfte av försäljning av alla slag.

www.NyaTestamentet.nu
Patrik@NyaTestamentet.nu

HISTORIA

Kristi nåds evangelium är inget nytt, det har predikats under hela den kristna historien. Detta kommer jag att visa i detta kapitel.

PELAGIUS

Det falska evangelium som dominerar i majoriteten av de så kallade protestantiska kyrkorna, runt om i världen idag, har sina rötter i en man vid namn Pelagius. Han var en lärare som levde i Rom på 400-talet. Han blev förfärad av den öppna laglösheten bland människor i Rom som till det yttre kallades kristna. Pelagius drog slutsatsen att beteendet berodde på felaktiga läror som kyrkan höll. Pelagius trodde att människan föds i ett "neutralt" tillstånd. Låter det bekant? Han förnekade att det fanns något som en fallen och syndig mänsklig natur. Som ett resultat av detta trodde han bland annat att syndfri fullkomlighet var helt möjligt att uppnå i detta liv.

Han gjorde misstaget som människor i allmänhet har en tendens att göra, nämligen att först och främst bedöma utsidan. En lära blir ju inte felaktig, i sig själv, om människor som bekänner sig till den bär sig illa åt? Inte alla som bär etiketten kristen är kristen, inte heller blir Gud ond för att människor som kallar sig själva för kristna är onda.

Pelagius förkastade nådens evangelium och han förnekade även arvsynden, inte på en biblisk grund utan på basis av hur bekännande kristna i Rom på den tiden betedde sig.

Han trodde att Adams synd bara påverkade Adam själv och inte hela mänskligheten. Han tog fram en lära som gick ut på att människan är helt "fri" att vilja att göra gott eller ont. Han trodde människan alltid har en moralisk förmåga att vilja göra Guds vilja, även icke troende människor.

Pelagius vägrade tro att Gud kunde befalla något till människan som människan själv inte kunde uppnå. När Kristus befäller oss: *"Var därför fullkomliga, såsom er himmelske Fader är fullkomlig."*, så tolkade Pelagius detta som att fullkomlighet måste vara något som man kan uppnå, eftersom Jesus befäller det! Han såg inte lagen som ett sätt att ära Gud. Han såg inte lagen som spegeln som påvisar och lär oss om vår synd, och om Guds rättfärdighet. Lagen för Pelagius var en väg till Guds rike.

Om man "syndade" sedan man blivit kristen förlorade man sin frälsning enligt honom. Pelagius blev av den dåtida kyrkan utdömd som kättare. Men tankarna han sått i jorden dog inte ut med honom, andra tog senare över och modifierade hans lära.

SEMI-PELAGIANERNA

Pelagianerna besegrades och anhängarna blev färre och färre. Men kort efter Pelagius uppstod en ny lära som brukar kallas "semi-pelagianism". Man försökte kompromissa fram en lära som låg mittemellan nåd och en helt "fri" och neutral vilja som Pelagius lärde.

Nu erkände man människans fallna natur, men man påstod att människan fortfarande har förmåga att genom ett agerande av sin fallna vilja, utan Heliga Anden, kan "aktivera" Guds nåd.

Denna lära var lättare att svälja men inte för den saken mindre giftig. Du kanske känner igen denna lära? Detta "evangelium"? Är det inte någon variant av detta som predikas i de flesta av dagens bekännande kristna kyrkor?

Ändå blev denna lära och detta "evangelium", år 529, utdömt som kätterskt av den dåtida kyrkan. Det var inte förrän långt senare i kyrkohistorien som "fri" vilja evangeliumet åter kom upp på kartan.

KYRKOMÖTET I ORANGE ÅR 529

Kyrkomötet i Orange kom att handla främst om att avgöra tvisten mellan "kyrkofadern" Augustine och Pelagius. Kontroversen handlade om Guds fullständiga nåd kontra människans " eget bidrag" i frälsningen.

Rådet förkastade och avfärdade både Pelagius och "semi-pelagianerna" som kättare och kätterska läror.

De som påstår att kristna alltid har trott på den "fria" viljan har inte läst historien. De kristna har alltid trott på nådens evangelium! Det var inte förrän i kyrkomötet i Trent år 1545, då kyrkan avfallit totalt, man tog fram "fri" vilja evangeliumet som dogm. Det var på tiden då katolska kyrkan förföljde och mördade kristna, reformationen var i full gång och "kyrkan" använde alla medel för att försöka stoppa och krossa alla oliktankande.

Reformatörerna använde just Orange kyrkomötet år 529 som referens och ville ha tillbaka kyrkan till nådens evangelium. Men kyrkan hade avfallit helt och en reformation av kyrkan "inifrån" var omöjlig. Därför splittrades kyrkan upp och den ursprungliga protestantismen gick tillbaka till nådens evangelium, medan katolska kyrkan tog fram ett nytt evangelium, "fri" vilja evangeliumet.

När du läser vad kyrkan trodde innan och efter år 529 kommer du att märka att det som kyrkan tog fram år 1545 är det anmärkningsvärda. År 1545 går

man totalt ifrån vad man trott under 1500 år innan, man tar fram ett evangelium som är motsatsen till vad man trott innan. Läs punkterna nedan, som jag tar upp från kyrkomötet år 529, och avgör själv om kyrkan då trodde på ett "fri" vilja evangelium eller nådens evangelium?

Hela protokollet från kyrkomötet i Orange finns att läsa på Internet. Jag har inte hittat det på svenska men det finns översatt till engelska på många ställen. Engelskan är dock ganska svårläst. Jag har här försökt sammanfatta och grovt översätta några av de mest intressanta punkterna:

KANON 3

Människan får inte nåd som ett resultat av att sträcka sig mot Gud. Det är ett tecken på nåd i sig själv att människan sträcker sig mot Gud. Gud måste verka speciellt i en människa innan hon kan vända sig till Gud. Att hon vänder sig mot Gud kommer från Gud, inte från henne själv.

Romarbrevet 10:20

Och Jesaja vågar till och med säga:

*Jag blev funnen av **dem som inte sökte mig,**
jag har blivit uppenbar för **dem som inte
frågade efter mig.***

KANON 4

Gud väntar inte på att den fallna människan av egen kraft ska söka Gud. Utan vår egen fallna vilja renas av Heliga Andens verkan, så att vi BLIR villiga att söka. Gud har ALL ära!

Filipperbrevet 2:13

***Ty Gud är den som verkar i er, både vilja
och gärning, efter sin goda vilja.***

KANON 5

Själva begynnelsen av vår tro och vårt växande i tron kommer helt från Gud genom Heliga Andens verkan. Även den inledande dragningen mot tron kommer från Gud. Det är tecknet på Guds gåva av nåd. Alltså inget som kommer från oss själva. Heliga Andens förändrar vår vilja från otro till tro och från gudlöshet till gudfruktighet.

Alla de som menar att tron på Gud är något naturligt gör på så sätt alla människor utanför Kristi kyrka i någon grad till troende.

Filipperbrevet 1:6

*Jag är övertygad om att **han som i er har börjat ett gott verk** också skall fullborda det intill Jesu Kristi dag.*

Efesierbrevet 2:8

*Ty av nåden är ni frälsta **genom tron, och inte av er själva, Guds gåva är det,***

KANON 6

Utan Guds nåd kan ingen i sanning tro, vilja, sträva, verka, be, vaka, studera, söka, fråga eller bulta. Allt detta sker under verkan och inspiration av Heliga Anden. Det är endast genom Heliga Anden vi har tro, vilja och styrka att göra alla dessa saker. Guds nåd beror inte på någon assistans av människan själv. Vi kan inte förtjäna den genom någon lydnad eller ödmjukhet. Även det kommer från Heliga Anden. Vad säger aposteln?

1 Korintierbrevet 4:7

*Ty vem ger dig något företräde? **Vad har du som du inte har fått?** Har du fått det, varför berömmar du dig då, som om du inte hade fått det?*

1 Korintierbrevet 15:10

*Men av Guds nåd är jag vad jag är och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har arbetat mer än de alla, **dock inte jag, utan Guds nåd som är med mig.***

KANON 7

Utan Heliga Anden kan vi inte forma en rätt ståndpunkt eller göra rätt val i relation till vår frälsning. Vi kan inte luta oss mot frälsning på något sätt av vår egen kraft, tex att höra predikan. Om vi hör och tar emot eller inte hör beror på Heliga Anden. Det är Heliga Anden som får oss att ta emot och tro på sanningen. Den som inte håller med är bedragen av en villoande och förstår inte Guds röst som säger i evangeliet: "*Ty utan mig kan ni **ingenting** göra.*", Johannes 15:5. Och från aposteln som säger:

2 Korintierbrevet 3:5

*Inte så att vi duger till att tänka ut något av oss själva, **utan vår förmåga kommer från Gud.***

KANON 8

Den som menar att vissa får nåd genom dop och vissa genom "fri" vilja bevisar att han inte har del i den sanna tron. Viljan är korrupt hos alla människor genom Adams synd. Viljan på egen hand har inte förmåga att söka efter evigt liv utan Guds uppenbarelse. Herren själv bevisar hur motsägelsefull den felaktiga tron är genom att deklarerar:

Johannes 6:44

Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Han säger också till Petrus:

Matteus 16:17

*Då svarade Jesus och sade till honom:
Salig är du Simon, Jonas son, ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader, som är i himlen.*

Och aposteln säger:

1 Korintierbrevet 12:3

Därför vill jag låta er få veta att ingen som talar i Guds Ande säger: Förbannad vare Jesus, och att ingen kan säga: Jesus är Herre, utom genom den Helige Ande.

Vad trodde kristna på år 529, nådens evangelium eller "fri" vilja evangeliumet? Döm själv. Låt oss gå vidare till fadern av det falska "fri vilja" evangeliumet som i princip predikas ÖVERALLT idag. I vår tid är avfallet komplett. Giftet har nått ut i hela kroppen. Men giftet hade ett ursprung.

ARMINIUS

Jacobus Arminius föddes år 1560 i Holland. Han kom att bli teologstudent på universitetet i Geneve. Så småningom efter många kontakter med "mot-reformatorer", och besök i Rom, började Arminius studera lärorna från en katolsk jesuitisk präst vid namn Luis de Molina.

Dessa läror, så kallad, "Molinism", var inget annat än nyputsad "semi-pelagianism". Molina hade även utvecklat läror för att "täcka" Guds förutbestämmande.

Arminius ogillade nådens evangelium, som predikades under denna reformationstid, och han ifrågasatte många av lärorna. Han blev ett utmärkt verktyg och en grund att bygga vidare på för människor som hade som mål att motarbeta reformationen. Jesuiterna visste att de tidiga protestanterna aldrig skulle ta emot en lära som kom från katolskt håll. Den perfekta lösningen blev därför att ompaketera Molinas läror och låta dom gå under namnet "arminianism".

Nu kunde nämligen vem som helst opponera sig mot protestantismen utan att bli stämplad som katolik. Nu fanns även möjligheten att låtsas vara protestant och inifrån protestantiska grupper sprida dessa läror. Splittringen inom protestantismen var ett faktum. Giftet var i omlopp.

Detta skrevs år 1628 från en jesuit till jesuiten Rector i Bryssel.

"We have planted that soveraigne drugge Arminianisme, which we hope will purge the Protestants from their heresie; and it flourisheth and beares fruit in due season."

Giftet har sannerligen burit frukt, protestantismen idag är i stort sett död, alla så kallade protestantiska kyrkor predikar katolska "fri" vilja evangelium.

TULIP

Arminius dog år 1609. Anhängare till Arminius tog år 1610 fram en "Remonstrance", det var en ansökan till staten om rättigheter för deras läror. Deras teologi blev nu officiell för hela världen att se, den bestod av 5 punkter:

1. CONDITIONAL ELECTION
2. UNIVERSAL ATONEMENT
3. FALLEN NATURE, but not TOTAL DEPRAVITY
4. SUFFICIENT BUT RESISTIBLE GRACE
5. NO ASSURANCE OF PERSERVERANCE OF THE SAINTS

Året efter, 1611, kom det andra lägret, bland den splittrade protestantismen, med en respons mot dessa falska läror. Det är just dessa 5 svar som har kommit att kallas, "kalvinism", efter den franske reformatorn Jean Calvin som levde mellan år 1509 och 1564. Detta är lite konstigt kan man tycka, i och med att Calvin hade varit död i 50 år när protestanterna, år 1611, svarade på Arminius anhängarnas punkter.

Ironiskt nog så sammanfattades aldrig "kalvinism" i 5 punkter. Protestanterna

erbjöd endast 5 svar på Arminianernas 5 falska läror. Dessa svar bestod i:

1. TOTAL DEPRAVITY

Människan är död i synd och vill inte vända sig mot Gud av sig själv. Vi behöver Guds speciella nåd så att vårt hjärta öppnas för det andliga.

2. UNCONDITIONAL ELECTION

Det är Gud själv som, utan mänsklig förtjänst, utväljer Syndare som Han räddar. Guds folk. Jesu får. Han har förutbestämt dem att renas och förhärligas i sin Sons avbild, därför älskar Han dem.

3. LIMITED ATONEMENT

Jesus dog för sina får och köpte deras frälsning genom sitt blod. Jesu död på korset var inte endast en "inbjudan", som effektivt, inte räddade en enda människa. Jesu offer på korset räddade verkligen och effektivt ALLA som Han dog för.

4. INVINCIBLE GRACE

Jesu kärlek för sina får kan inte omintetgöras av människan. Guds nåd segrar, alltid, och för evigt. Jesus "försöker" inte rädda, Han räddar!

5. PRESERVATION OF THE SAINTS

Alla de som Gud vill rädda bevaras till frälsning av Honom själv. Av Hans kraft och makt. Till Hans ära. Gud förlorar inte en enda.

Dessa svar har fått förkortningen, TULIP, av initialerna av varje svar. Tulip betyder också tulpan så det var lätt att komma ihåg. De flesta av dessa läror har jag på ett eller annat ställe tagit upp i denna bok. Detta nådens evangelium står i motsats till det katolska evangelium som predikas i de flesta kyrkor idag. Det finns ingen försoning mellan dessa två helt olika evangelium, det är omöjligt att förena de två.

Martin Luther skrev en hel bok om bara ämnet "fri" vilja med titeln: "Den trålbundna viljan". Som titeln till boken tydligt visar så ansåg Luther absolut inte att den fallna människans vilja är "fri".

Det är ignorant att avfärda TULIP läroarna som "kalvinism", det är inte kalvinism, det är evangelium! Detsamma som alltid levt inom Kristi församling. Nåden från Gud till frälsning i Jesus Kristus. Genom tron. Utan förtjänst. Från apostlarna till kyrkomötet år 529 i Orange, till reformationen, och intill denna dag.